

ACC. N:R M. 12862: 1-2.

Landskap: Västergötland..... Upptecknare: Siv Winelius.....
Härad: Vartofta..... Berättare: Hanna Johansson.....
Socken: Acklinga..... Berättarens yrke: sömmerska.....
Uppteckningsår: 1953..... Född år 1878 i Varv.....

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 88

L.U.F. 88

Kyrkkryddor.

(s. 1-2)

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 12862:1.

Kyrkkryddor.

Jag minns från Hömbs kyrka på 1880-talet, att de äldre kvinnfolken hade med sig en kvist av lavendel. Den var bra nog stor och bars tillsammans med näsduken i höger hand. I den vänstra hade man psalmboken. Bruket försvann på 1890-talet. Kvistarna medfördes för att man inte skulle somna. Man fick sitta i kyrkan från klockan 10 - 1 . Det var det vanliga på den tiden. Varje söndag togs kvistarna med.

Jag kan inte minnas att man någonsin hade blommor med sig till kyrkan. Konfirmanderna fick då inga blommor.

Luktflaskor förekom inte i kyrkan då jag var barn, men det var brukligt att stänka några droppar "åkåålång" på näsduken. Den luktade starkt och höll en vaken, för tal och sång var mycket långsammare på den tiden.

Det var vanligt bland fruntimren att varje söndag, om man hade råd till det medföra karameller i en pappersstrut till kyrkan. Det skulle helst vara starka pastiller. Särskilt när det var konfirmation, skulle de, som gick fram ha en strut med sig för en 10-öring. Man skulle bjuda varandra både före och efter. Jag konfirmerades 1893 och då var det så.

Jag minns inte att karlarna snusade under själva predikan eller altartjänsten, men de gjorde det före gudstjänsten och sedan de kommit

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 12862:2.

ut på kyrkbacken. Då skulle de bjuda varandra på en pris.

De gamla bruken med kvistar och karameller försvann på 1890-talet. Då blev gudstjänsterna kortare och livligare så man behövde väl inte ha så många medel för att hålla sig vaken.

Jag hörde aldrig att prästerna sade något emot dessa gamla bruk.

=====

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2